

Vodou téměř vyhlazeni - 10 let poté

„Co tu chcete hodnotit? To je totálka!“ vynesl ortel likvidátor a Oldřich Hotař z Otrokovic věděl, že na tento návrat z dovolené nikdy nezapomeneme. Zatímco si užíval ve Francii, voda v jeho domě vynesla piano až ke stropu. Jen o malinko níž nakreslila rysku na zdech jeho tiskárny. Tři a půl metru vysoký vodní sloupec bohatě stačil na to, aby spolehlivě zničil stroje za miliony korun. Byla to skutečně „totálka“. Za čtyřicet milionů hmotných škod, mnohaletá práce vniveč. „Bylo mi krušno. Opravdu krušno, když jsem se díval okny dovnitř,“ přiznává Hotař. Aby ne, přišel o všechno. O domov i firmu. S ženou a dětmi se přestěhoval k rodičům do dvoupokojového

bytu, kde jich v tu chvíli žilo osm. Pro mnohé by to možná znamenalo beznaděj, konec. Ne tak pro Oldřicha Hotaře. „Měl jsem dva společníky. Manželka jednoho z nich mi tenkrát skočila kolem krku s tím, že chlapi to chtějí položit,“ připomíná si zlomový okamžik, kdy ze sebe setřásl tísnivé pocity a uvědomil si, že na něm visí osudy kolegů i mnoha zaměstnanců, kteří mu denně telefonovali jedinou úpěnlivou otázkou: Co bude, šéfe?

„Zavřít se do kostela a modlit se!? To nejde, je třeba se tomu postavit,“ zařal zuby podnikatel Hotař a rozhodl se bojovat. Za tři měsíce už znovu tisknul. Bylo zajímavé sledovat, jak se tehdy zachovali konkurenti. Jeden panu Hotařovi na přechodné období zapůjčil tiskařský stroj. Díky tomu neztratil hlavní zákazníky. Zcela opačně se zachoval jiný „kolega“. „Psali našim zákazníkům, že už neexistujeme, že jsme mrtví, že už tisknout nebudeme, ať si zakázku zadají u nich,“ ušklíbá se Oldřich Hotař nad kontrasty lidských charakterů.

Dnes už společníky nemá, tiskárna je rodinnou firmou. Dlužil sice miliony, daří se mu je však úspěšně mazat. Tiskárna jede naplno a své rodině postavil na jednom z nejvýše položených míst v Otrokovicích nový dům s pozemkem o rozloze čtyři tisíce metrů. Ve své vzpouře proti povodni šel dokonce tak daleko, že úplně odhlásil pojištění proti vodě. „Po povodních mi všechno chtěli pojištit jen za obrovské sumy. To se točily statisíce. Co to do nich budu cpát!?“ ptá se energický muž. Obavy z dalších možných povodní nemá. Plně důvěřuje opatřením, která v Otrokovicích od té doby udělali. „Příští rok splatím dluhy, konečně se nadýchnu a pojedu znovu. Začne druhý poločas,“ plánuje si lepší zítřky podnikatel. Kromě jiného se prý během povodní naučil rozlišovat problémy zásadní od těch banálních. „Dnes už se jenom usmívám. Když je mi nedobře, pustím si video z povodní. Jakýkoliv současný průšvih je proti tomu sranda.“

Miloš Kozumplík, *Instinkt*